

Værelse for at raadslaa. Indtil deres Erklæring er vedtagen, maa intet Samkvem mellem dem og andre finde Sted. Om Raadslagningen og Afstemningen skulle de iagttage Taushed. Stemmetallet ved Besvarelserne opgives ikke*). Efterat Nævningerne ere vendte tilbage til Retssalen, oplæser deres Ordfører Spørgsmaalene og Svarene. Er der Mangler ved Erklæringen i Henseende til Formen eller Tydeligheden af Indholdet o. s. v., kan Retten paalægge Nævningerne at gaa tilbage til deres Værelse for at vedtage en ny Erklæring, der fjerner Tvivlen. 1) Have Nævningerne erklæret Tiltalte for „ikke skyldig“, afsiger Retten straks Frifindelsesdom**), 2) Lyder Erklæringen paa „skyldig“, kan det være, at Retten finder, at Tiltalte efter Loven ikke kan straffes for det, hvori han er erklæret skyldig, og den kan da ligeledes straks afsige Frifindelsesdom. 3) Endvidere kan det hænde, at Retten finder, at Bevislighederne ikke have afgivet tilstrækkeligt Grundlag for at fælde Tiltalte; den kan da ved Kendelse beslutte, at en ny Domsforhandling skal foregaa, hvilken da foregaa for andre Dommere og andre Nævninger. Er Nævningeerklæringen her atter fældende, kan Retten, naar den enstemmig***) finder, at Beviset er utilstrækkeligt, afsige Frifindelsesdom. 4) *Udenfor disse Tilfælde* faar, efter at Kendelsen »skyldig« er afgivet, først Overanklageren og derefter Forsvareren og Tiltalte Ordet for at udtale sig om Strafudmaalingen og andre Punkter, som ligge udenfor Nævningernes Afgørelse, men Udtalelserne og Bevisførelsen maa ikke gaa ud paa at rokke ved noget, som er afgjort ved Nævningernes Erklæring. Derefter optages Sagen til Dom. Denne kan gaa ud paa Frifindelse, hvis nemlig Retten finder, at Handlingen slet ikke kan straffes efter Loven (saadan Frifindelsesdom kan Retten, som anført, ogsaa afsige straks efter Nævninge-Erklæringens Afgivelse), eller den

*) Landstinget har her indsat følgende Bestemmelser, der ikke findes i Proceskommissionens Udkast: Ere Nævningerne i Tvivl om et og andet, skal det ikke være nødvendigt, at den Forklaring, som de i saa Henseende udbede sig hos Rettens Formand, gives dem i Retssalen (som Lovforslaget foreskriver), hvilket jevnlig vil kunne have til Følge, at hele Forhandlingen maa genoptages, men Forklaringen maa kunne gives dem af Formanden i *Raadslagningsværelset*. (En saadan Regel findes i en Lov for Kanton Genf i Schweiz af 1. Oktober 1890.)

**) Efter Landstingets Forslag kan Retten, i disse Tilfælde, ligesom i de under Nr. 3 ommeldte, beslutte ny Prøvelse for andre Dommere og andre Nævninger.

***) Efter Landstingets Forslag kræves ikke Enstemighed; almindelig Flertals Afgørelse maa gælde her.